

אֱלֹהֶת תַּוְלָדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ
(ר'ת תה"ז), הַרְיִ פְּרָשָׂוֹת, כֵּל מָקוֹם
שְׁפֻטוֹב אֶלְהָה - פִּסְלָ אֶת
הָרָאשׁוֹנוֹת. וְאֶלְהָה תַּוְלָדוֹת שֶׁל
תָּהָו שְׁגַרְמָזוֹ בְּפִסְקָה הַשְׁנִי
וְהָאָרֶץ הִימָּה תָּהָו, וְאֶלְהָה הַם
שְׁנַתְּבָאָר שְׁהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הָוּא
בְּוֹרָא עֲוֹלָמוֹת וּמְחַרְיכָן. וְלֹכֶן
הָאָרֶץ הִימָּה תָּוֹהָה וּבוֹהָה,
בְּוֹרָא הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הָוּא עֲוֹלָמוֹת
לְהַחֲרִיכָם? יִפְהָה קִיה שְׁלָא לְבָרָא
אוֹתָם! אֶלְאָ וְדָאי בָּאָן יִשְׁסֹוד.
מָה זֶה וּמְחַרְיכָן? שְׁהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הָוּא לֹא יִשְׁמִיד אֶת מַעֲשֵׂי יְהִוָּה,
וְלֹא עוֹד, אֶלְאָ זֶה הַשָּׁמִים
שְׁנָאָמָר בָּהֶם (ישעה נא) כִּי שָׁמִים
כְּעַשְׁן נְמַלְחוּ וְגוֹ. אָם בָּן,
הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הָוּא עֹשָׂה
וּמִפְהָה!

אֶלְאָ סֹוד הַדָּבָר, כֵּךְ הָוּא
שְׁהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הָוּא בְּרָא אֶת
הָעוֹלָם וּבְרָא אָתוֹת בְּתוֹרָה, כִּמוֹ
שְׁבָאָרוֹה בְּרָאשִׁית, שְׁנָאָמָר בָּה
(משל ח) ה' קָנָנִי רָאשִׁית דָרְפָו.
וּבְרָאשִׁית הָאָוּ בְּרָא אֶת הַשָּׁמִים
וְאֶת הָאָרֶץ, וְהָוָא סָמֵךְ אָוֹתָם בָּה,
בְּגַלְלָ שְׁבָרִית בְּתוֹכָה בּוּ
בְּבָרְאָשִׁית, וּנְאָמָר בָּה (ירמיה לו)
אָם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלִילָה וְגוֹ.
וְאָלוּ הַם שְׁנָאָמָר בָּהֶם (תְּהִלִּים טו)
הַשָּׁמִים שָׁמִים לְה' וְגוֹ. וְאָרֶץ
הַמִּים הָיא כְּלֹולָה מִשְׁבָּע
אָרְצּוֹת, שְׁעַלְלֵיכֶם אָמָר דָוד הַמֶּלֶךְ
(שם קו) אַתְּהַלֵּךְ לְפָנֵי ה' בְּאָרְצּוֹת
הַמִּים.

וּבְרָא שָׁמִים וְאָרֶץ אָמָר כֵּךְ עַל
תָּהָו, וְאַיִן שֶׁם אַסְדָּר שְׁהָוָא בְּרִיתִית
שְׁסּוּמֶךְ אָוֹתָם, לֹכֶן רָצָה הַקְדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הָוּא לְתַתְּתָה תָּוֹרָה לְאָמוֹת
הָעוֹלָם עַזְבָּדִי עַכּוּם, שְׁהָוָא
בְּרִיתִ מִילָה מִפְשָׁחָה, וְלֹא רְצָו
לְקַבְּלָה, וּנְשָׁאָרָה הָאָרֶץ חַרְבָּה
וְיִשְׁשָׁה.

וְזֶה יִקּוֹן הַמִּים מִתְחַת הַשָּׁמִים

אֱלֹהֶת תַּוְלָדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ (ר'ת תה"ז) הָא
אוֹקְמוֹת כֵּל אֶתֶּר דְּכַתִּיב אֶלְהָה פִּסְלָ אֶת
הָרָאשׁוֹנוֹת וְאַלְיִן תַּוְלָדוֹן דְּתָהָו דְּאַתְּרָמִיזָו
בְּקָרָא תְּנִינָא וְהָאָרֶץ הִתְהַהַת תָּהָו. וְאַלְיִן אַפְוֹן
הַאֲתָמָר דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא בְּרָא עַלְמִין
וּמְחַרְיכָן. וּבְגִין דָא אַרְעָא הָוּה תָּוֹהָה וּבָוֹהָה.
אַיִךְ בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא עַלְמִין? לְחַרְבָּא
לוֹן. שְׁפִיר הָוּה דָלָא לְבָרִיךְ לוֹן. אֶלְאָ וְדָאי
הַכָּא אִיכָּא רְזָא. מַאי אֵינוֹ וּמְחַרְיכָן. דְּקָדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוּא לֹא יִשְׁאַץ עַזְבָּדִי יְדוֹי. וְלֹא עוֹד
אֶלְאָ דָא שְׁמִינִיא אֲתָמָר בְּהָו (ישעה נא) כִּי שָׁמִים
כְּעַשְׁן נְמַלְחוּ וְגוֹ. אָם בָּן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
עַבְדִּים וּמְחַיִּים.

אֶלְאָ רְזָא דְּמָלָה כְּדִין הָוּא דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא בְּרָא עַלְמִיא וּבְרִיִּיה בְּאָוְרִיִּתָּא
כִּמָּה דְּאוֹקְמוֹת בְּרָאשִׁית, דְּאֲתָמָר בָּה (משל ח)
יִי קָנָנִי רָאשִׁית דָרְפָו. וּבְהָאִי רָאשִׁית בְּרָא יִת
שְׁמִינִיא וִיתְ אַרְעָא וְאֵינוֹ סָמֵיךְ לוֹן בְּיה. בְּגִין
דְּבָרִית בְּתִיב בְּיה בְּבָרְיָא אִשְׁיִת. וְאֲתָמָר בְּיה
(ירמיה לו) אָם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלִילָה וְגוֹ.
וְאַלְיִן אַפְוֹן דְּאֲתָמָר בְּהַזּוֹן (הַלְּלִים קט) הַשָּׁמִים
שָׁמִים לִיְיָ וְגוֹ. וְאֵינוֹ אָרֶץ הַחַיִּים כְּלִילָא
מִשְׁבָּע אָרְעָין דְּעַלְיָהוּ אָמָר דָוד מַלְכָא
(הַלְּלִים קו) אַתְּהַלֵּךְ לְפָנֵי יְיָ בְּאָרְצּוֹת הַחַיִּים.

וּבְרָא שְׁמִינִיא וְאַרְעָא (דף כה ע"א) בְּתִירִיה עַל
תָּהָזָו, וְלִילָת פְּמַן יִסְׂדָּא דְּאֵינוֹ בְּרִיךְ הָוּא
דְּסָמֵיךְ לוֹן. בְּגִין דָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא בְּעָא
לְמִיפָּן אָוְרִיִּתָּא לְאוֹמִין דְּעַלְמִיא עַזְבָּדִי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת דְּאֵינוֹ בְּרִיתִ מִילָה מִפְשָׁחָה,
וְלֹא בָּעוּ לְקַבְּלָה לְיה, וְאַשְׁתָּאָרָת אַרְעָא
חַרְבָּה וִיבָּשָׁה.

וְרָא אֵינוֹ יִקּוֹן הַמִּים מִפְתַּח הַשָּׁמִים אֶל
מָקוֹם אֶחָד וּתְרָא הַיְבָשָׁה. יִקּוֹן הַמִּים

אל מוקם אחד ותראהה היבשה. י��ו המים - זו התורה. אל מוקם אחד - אלו ישראל, מושום שגשומותיהם תלויות מאותה מקום שנאמר בו ברוך בבוד ה' מפקומו. בבוד ה' - שכינה מתחוננה. מפקומו - שכינה עליונה. וכיון שאוטם נשומותיהם ממש, שורה עליהם בונדי יהו"ה, ונאמר בהם (דברים ל) כי חלק ה' עמו. וזהו י��ו המים אל מוקם אחד.

וחתורה היא ישוב העולם. ואמות הולם, שם עובי עכו"ם, שלא קבלו אותה, נשארו חרבים ויבשים, וזהו שהקדוש ברוך הוא בורא עלמות ותריכון, אלה שלא שומרם מצות התורה. לא שימיד הוא מעשי כמו שחושבים בני אדם. ולמה ישמיד אוטם את בניו, שנאמר בהם בהבראם, בה' בראמ? ואלה אוטם שמתייגרים מאומות העולם, בגללם נפלת ה' קטנה של אברהם באלו הפתימי שהוא ה', שהוא חרב ויבש. חרב בבית ראשון, ויבש בית שני. ומישה, מושום שרצה להכenis גרים מחת בנפי משכינה, וחשב שהי' מלאה שנבראו בה' ונתן להם אותה ה' של אברהם, גרמו לו ירידה, כמו שנאמר (שם) לו ר' ירידה, כי שחת עמק. מושום שלא קיבלו את האות ה' ביראה של יוז'ד יבאהבה של ה', הוא ירד מדרגותיו שהוא ו'.

ואות ר' ירידה עמו כדי שלא יאבד בינויהם, שעתיד הוא בסוד הגלגול להתעורר בינויהם בגולות בין ערב רב, שהם נשומותיהם מצד אלה שנאמר בהם (ישעיה נא) כי שמים בעשן נמלחו וגוו. ואלה אוטם שלא בקש נח רוחם בעלים ויפחו מן הארץ, בגלל שהי' מלאה שנאמר ביהם (דברים כה) תמחה את זכר עמלך. ומשה לא נשמר מהם,

דא אוריתא. אל מוקם אחד אלין ישראל. בגין דגשمتיהו תלין מההוא אחר דאתמר ביה ברוך בבוד יי' מקומו. בבוד יי' שכינפה תפאה. מקומו שכינפה עלאה. ובין דאנון נשמתיהו מטהון, שריא עלייהו ורקאי יהו"ה ואתمر בהון (דברים ל) כי חלק יי' עמו. ודא

אייהו י��ו המים אל מוקם אחד. ואורייתא איה ישובא דעתמא. ווomin דעלמא עובדי כוכבים ומזלות דלא קבילו לה אשთאוי חרבין ויבשין. ודא אייהו דקדשא בריך הוא ברא עולם ותריכון אלין דלא נטרי פקודי אוריתא, לא דישצאי אייהו עובדי כמה דחשbin בני נשא. ולמה ישצאי לון לבני דאתמר בהון בהבראם בה' בראמ. ואلين און דמתגירים מאומין דעתמא. בגיןיהו נפלת ה' צעריא דאברם באלו חמישאה דהו ויבש.

חרב בבית ראשון ויבש בית שני. ומישא בגין דבעא לאעלא גיירין תחות גדרפי דשכינפה וחשב דהו מאلين דאתבראי בה' יhab בהון את ה' דאברם, גרמו ליה ירידה כמה דאת אמר, (שם) לך רד כי שחת עמק. בגין דלא קבילו לא את ה' בדחילו דיו"ד וברחימיו דה'. נחית איה מדרגיה דאייהו ו'.

וاث ר' נחתת עמיה בגין דלא יתאביד בגיןיהו דעתיד אייה ברזא דגלו גולא לאחערבא בגיןיהו בגולתא בין ערב רב דאנון נשמתיהו מטהון דאלין דאתמר בהון (ישעה נא) כי שמים בעשן נמלחו וגוו. ואלון און כי שמים בעשן נמלחו וגוו.

כי שמים בעשן נמלחו וגוו. ואלה אוטם שלא בקש נח רוחם בעלים ויפחו מן הארץ, בגלל שהי' מלאה שנאמר ביהם (דברים כה) תמחה את זכר עמלך. ומשה לא נשמר מהם,